

NEM CSAK ZENE, TÁNC IS! - a cake walktól a swingig • Vajda Gyöngyvér, Janicsék Gábor

Gyöngyvér és Gábor együtt nyertek párban swingtánc-világbajnoki címet. A 25éves Bohém-gálán is színpadon voltak. Mindketten foglalkoznak tánc történettel is, tanítanak a Táncművészeti Főiskolán.

Fred Astaire

 Omahában született 1899-ben, édesanyja német, édesapja osztrák származású volt. Szülei hatására nővérel együtt kezdett el táncot tanulni a Claude Alviene tánciskolában. Hamarosan egy vaudeville show-ban találták magukat, ahová egy 12 perces számmal szerződtek őket. A számban – amivel felléptek – énekeltek, szteppeltek és zongoráztak. A fellépések alkalmával olyan sikert arattak, hogy szerződtek a testvérpárt egy vaudeville turnéra heti 150 dollárért. A kicsi Fred a sok fellépés hatására már hét évesen saját koreográfiákat kezdett készíteni. Szülei a siker hatására a korszak egyik legnevesebb tánciskolájába írátták a gyermekeket és nem sajnálták a pénzt, hogy a legjobb mesterektől tanuljanak, akikről aztán kemény összegekért koreográfiákat is rendeltek a számukra.

A turnék alkalmával – ami két éven át tartott – jutnak el a Broadway-re, és ott is ragadnak a Proctor színháznak köszönhetően, ahová szerződést kapnak, és ennek köszönhetően ismerkednek meg a musical világával. Jó néhány Broadway-darabban kapnak szerepet, amik közül a leghíresebb az 1924-es George és Ira Gershwin fűle *Lady Be Good*. Stílusuk elég meghatározó, mely a balett, a bálter-

mi táncok és a *soft shoe* egyvelege volt, adagio és karakteres elemekkel. A soft shoe lényege, hogy a cipő talpán nincsen vas és az előadó teste maximálisan segíti a produkciót lendületes mozdulataival és a tánc közben a körülötte lévő teret is uralja.

Egy londoni turné alkalmával nővére beleszeret Devonshire hercegébe, és ettől kezdve Fred Astaire a pályáját egyedül folytatja. Nem sokkal ezek után indult el filmes karrierje, ahol legismertebb partnernője Ginger Rogers, akivel tíz filmet is forgatott. Közösen forgatott filmjeikre jellemző, hogy Rogers nőies színjátékával magába bolondítja a sármos kérőt – jelen esetben Fred Astaire személyében – aki érzelmei kifejezésére minduntalan táncra perdül és sok esetben a hön áhított hölgyet is táncra perdíti. A táncos pár koreográfiáit Hermes Pan készítette.

1939-ben szabadúszóként folytatta pályafutását és az MGM felkérésére a *Melodies of 1940* filmben kapott szerepet, ahol új partnernője lett az évszázad legjobb táncosnőjének tartott Eleanor Powell személyében (rőla a Bohém JazzMagazin 2014 augusztusi számában írtunk). Ezek után még több közös filmet forgattak, de Fred mégis reklamált a filmgyárnál a forgatókönyv miatt. Kijelentette, hogy több olyan filmben nem szerepel, ahol a történet végén a hölgy nem őt választja. 1946-ban bejelenti visszavonulását a filmvilágtól és 1947-ben megalapítja a Fred Astaire Táncstúdiót.

1948-ban nem tud ellentmondani egy felkérésnek és ennek köszönhetően visszatér a vászonra: Gene Kelly-t helyettesíti az *Easter Parade* című filmben. 1951-ben a *Royal Wedding* című filmben az egyik

legemlékezetesebb táncbetét, amikor egy szobában a falon és a plafonon is körbetáncol a *You are All the World to Me* című számban. 1959-ben ismét bejelenti visszavonulását a táncos filmek világából, azonban teljesen mégsem vonult vissza, hiszen 1959-ben, 1960-ban és 1968-ban zenés televíziós műsorok gyártásában vett részt, melyeket számos Emmy-díjjal jutalmaztak.

Pályafutásának huszonöt éve alatt legalább harminc musical filmet forgatott, szinte mindegyiket hatalmas sikerrel.

Hetvenéves kora fölött is folytatja televíziós tevékenységét, s 1975-ben Gene Kelly-vel egy *song and dance* rutint adnak elő. Ez a szám az utolsó táncos szerepe. Zenei lemezeket is ad ki, s ezek után is feltűnik még a filmvászonon. Többen szeretnék életét, pályafutását feldolgozni, de erre nem adott engedélyt egyetlen producernek sem.

„Nem áll kifejezetten szándékomban, hogy félremagyarázzák az életemet, amit biztosan félremagyaráznának.”